

PEDAGOG PROPONUJE

Szanowni Rodzice,

W związku z czasem, który obecnie przeżywamy i trudnościami jakie zgłaszają niektórzy rodzice w funkcjonowaniu dzieci podczas nauki zdalnej (trudności z organizacją czasu dziecka) zachęcam to zapoznania się z poniższymi wskazówkami.

<https://portal.librus.pl/rodzina/artykuly/nauka-z-domu-jak-zaplanowac-dzien-i-nie-zwariowac>

<https://unicef.pl/co-robimy/aktualnosci/dla-mediow/6-sposobow-dla-rodzicow-jak-wspierac-dzieci-podczas-epidemii-koronawirusa>

<https://michalkuczek.pl/jak-w-obliczu-epidemii-koronawirusa-zorganizowac-efektywna-szkole-domowa/>

<https://wiadomosci.onet.pl/tylko-w-onecie/koronawirus-nauka-w-domu-nie-musi-byc-koszmarem-ani-dla-rodzica-ani-dla-dziecka/tzt0m6c>

<https://www.babyboom.pl/uczen/wychowanie/jak-nauczyc-nastolatka-lepszego-zarzadzania-czasem>

<https://www.medicover.pl/o-zdrowiu/trudne-emocje-lub-depresja-podczas-pandemii-skad-sie-biora-jak-sobie-z-nimi-radzic,6882,n>

<https://www.youtube.com/watch?v=GZRQJBqAmE8>

Jak mądrze pomagać dziecku w nauce?

Nie zawsze zdobywanie wiedzy jest łatwe, miłe i przyjemne. Są dzieci, które mają kłopoty z nauką i przez to bardzo szybko zniechęcają się do danego przedmiotu czy nawet do szkoły. Motywacja, zachęcanie do podjęcia wyzwania, pomoc - to zadania rodziców. Jeśli dziecko będzie widziało zainteresowanie dorosłych swoimi osiągnięciami, zdobytymi umiejętnościami, będzie czuło satysfakcję z wykonanej pracy i chętniej będzie zdobywać wiedzę. Najważniejsze to pomagać dziecku tak, by mu nie szkodzić, na przykład przez codzienne odrabianie za niego lekcji.

Po pierwsze, należy wspólnie odpowiednio zaplanować i zorganizować dzień, tak aby znalazł się w nim czas zarówno na zajęcia szkolne i odrabianie lekcji, jak i na wypoczynek i relaks, zabawę, higienę osobistą i wreszcie na inne zajęcia związane z poszerzaniem zainteresowań dziecka. Uczeń powinien mieć zapewniony w domu stały kącik do wykonywania swojej pracy, gdzie bez problemu znajdą swoje miejsce przybory szkolne, książki i zeszyty. Dziecko powinno uczyć się o stałych godzinach, w czasie gdy w domu panuje względny spokój i cisza, po obiedzie i odpoczynku. Rodzice w tym czasie nie powinni z dzieckiem prowadzić rozmów niezwiązanych z tematem pracy domowej ani wydawać innych poleceń. Niewskazane jest również słuchanie radia, oglądanie telewizji lub wykonywanie innych czynności, które mogą rozpraszać dziecko czy wręcz uniemożliwiać mu skupienie się na słowach (gdyż ważniejsze dla niego są przesuujące się obrazy niż czytany właśnie tekst).

Pomoc rodziców musi być właściwa i przemyślana. Nie może być wyręczaniem dziecka. Powinna opierać się głównie na zwróceniu jego uwagi na rzeczy, których samo nie dostrzegło, ukazywaniu, jak można rozwikłać jakiś problem, naprowadzaniu na właściwe tory rozumowania. Rodzice pomagający swoim dzieciom są bardziej zorientowani na ich uzdolnienia i braki oraz mogą w porę zapobiec zaległościom.

Najpierw należy odrabiać zadania trudniejsze, a dopiero później te łatwiejsze, które nie sprawiają trudności. Każde wykonanie problematycznego zadania powinno być odpowiednio chwalone. Po każdych 45 minutach pracy powinno się robić przerwy po 5-10 minut, podczas których należy się trochę poruszać. Samodzielne wykonanie pracy domowej, a następnie sprawdzenie jej przez autora uczy dziecko samodzielności i przyzwyczajają je do podejmowania wysiłku, przezwycięża trudności i uczy wiary we własne możliwości oraz odpowiedzialności za swoje postępowanie.

Należy przez cały czas na bieżąco interesować się postępami dziecka w nauce. Wszelkie problemy trzeba rozwiązywać wspólnie, razem ustalając plan działania. Dużą rolę odgrywa tu również odpowiednia motywacja, która jest siłą pobudzającą do wysiłku, jakim jest nauka, zdobywanie wiedzy czy po prostu rozszerzanie zainteresowań. Przy czym nie mówimy tu o wielkich i drogich prezentach, lecz o zwykłej pochwalie lub docenieniu wysiłków, jakie nasza pociecha włożyła w wykonanie jakiegoś zadania.

Rodzic musi sprawić, aby dziecko nie myślało i nie mówiło o sobie źle. Drogą do tego celu jest zaprezentowanie mu innego obrazu jego osoby, pozwolenie na usłyszenie, jak się je chwali, przypomnienie jego osiągnięć, określenie wzoru zachowania, jakiego się od niego oczekuje. Lęk przed niepowodzeniami powoduje rezygnację, niskie aspiracje i oczekiwania i prowadzi do unikania podejmowania się jakichś zadań, a w konsekwencji do wagarowania. Rola rodzica polega na pomocy dziecku w znalezieniu jego silnych stron i nauczaniu sposobu

ich wykorzystywania. Nazywa się to procesem kompensacji, czyli równoważeniem słabości poprzez maksymalne wykorzystanie silnych stron. Wiara we własne możliwości może prowadzić na sam szczyt, a jej brak może spowodować bardzo bolesny upadek.